TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 15. decembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES) Nr. 1385/2013 — Direktīva 2013/62/ES — Direktīva 2013/64/ES — Juridiskais pamats — LESD 349. pants — Eiropas Savienības tālākie reģioni — Majotas statusa maiņa attiecībā uz Eiropas Savienību

Apvienotās lietas no C-132/14 līdz C-136/14

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2014. gada 21. martā cēla

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *I. Liukkonen* (C-132/14), kā arī *L. Visaggio* un *J. Rodrigues* (C-132/14 un C-136/14), pārstāvji,

prasītājs lietās C-132/14 un C-136/14,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *R. Lyal* (no C-133/14 līdz C-135/14), *W. Mölls* (no C-133/14 līdz C-135/14), *D. Bianchi* (C-133/14 un C-135/14), kā arī *D. Martin* (C-133/14 un C-134/14), pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja lietās no C-133/14 līdz C-135/14,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *A. Westerhof Löfflerová* un *E. Karlsson*, kā arī *F. Florindo Gijón* un *J. Czuczai*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *M. Sampol Pucurull*, pārstāvis,

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues*, *F. Fize* un *D. Colas*, kā arī *N. Rouam*, pārstāvji,

Portugāles Republika, ko pārstāv *L. Inez Fernandes* un *B. Andrade Correia*, kā arī *M. Duarte* un *S. Marques*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā.

* Tiesvedības valoda – franču.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von. Danwitz*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents) un K. Toadere [*C. Toader*], tiesneši E. Levits, Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Prehala [*A. Prechal*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un K. Vajda [C. Vajda],

ģenerāladvokāts: N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs: I. Illēši [*I. Iléssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 21. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 25. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasības pieteikumiem, attiecīgi, lietās C-132/14 un C-135/14 Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija lūdz atcelt Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1385/2013, ar kuru groza Padomes Regulas (EK) Nr. 850/98 un (EK) Nr. 1224/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009, (ES) Nr. 1379/2013 un (ES) Nr. 1380/2013 pēc Majotas statusa maiņas attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 354, 86. lpp.).

2 Ar prasības pieteikumiem attiecīgi lietās C-133/14 un C-136/14 Komisija un Parlaments lūdz atcelt Padomes 2013. gada 17. decembra Direktīvu 2013/64/ES, ar kuru groza Padomes Direktīvas 91/271/EEK un 1999/74/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK, 2006/7/EK, 2006/25/EK un Direktīvu 2011/24/ES pēc Majotas statusa maiņas attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 353, 8. lpp.).

3 Ar prasības pieteikumu lietā C-134/14 Komisija lūdz atcelt Padomes 2013. gada 17. decembra Direktīvu 2013/62/ES, ar ko groza Direktīvu 2010/18/ES, ar ko īsteno pārskatīto BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu saistībā ar Majotas statusa grozīšanu attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 353, 7. lpp.).

Apstrīdētie tiesību akti

Regula Nr. 1385/2013

4 Regulas Nr. 1385/2013 preambulas 1., 3., 4., 7. un 8. apsvērumā ir noteikts:

“(1) [..] Ņemot vērā Majotas īpašo strukturālo sociālo un ekonomisko stāvokli, ko vēl vairāk apgrūtina tādi faktori kā attālums, atrašanās uz salas, mazā teritorija, sarežģītais reljefs un klimats, vairākās jomās ir lietderīgi paredzēt dažus īpašus pasākumus.

[..]

(3) Padomes [1998. gada 30. marta] Regulu (EK) Nr. 850/98 [par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai (OV L 125, 1. lpp.)] darbības jomā būtu jāiekļauj Majotas ūdeņi un 24 jūdžu robežās no salas pamatlīnijām būtu jāizliedz izmantot riņķvadus tunzivju un tunzivjveidīgo zivju baros, lai aizsargātu lielo migrējošo zivju barus Majotas salas tuvumā.

(4) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes [1999. gada 17. decembra] Regulu (EK) Nr. 1379/2013 [par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 1. lpp.)], ņemot vērā to, ka Majotas tirdzniecības shēmas ir ļoti sadrumstalotas un nav pietiekami attīstītas, zivsaimniecības produktu marķēšanas noteikumu piemērošana mazumtirgotājiem radītu slogu, kas nav samērīgs ar patērētājam sniegto informāciju. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt pagaidu atkāpi no noteikumiem attiecībā uz tādu zivsaimniecības produktu marķēšanu, kas galapatērētājam Majotā tiek piedāvāti mazumtirdzniecībā.

[..]

(7) Ņemot vērā attīstības plānu, ko Francija iesniedza Indijas okeāna tunzivju komisijai (IOTC), kurā aprakstīts Majotas flotes orientējošais lielums un gaidāmais Majotā kā tās jaunajā tālākajā reģionā bāzētās nepietiekami lielās flotes palielinājums ar mehāniskiem kuģiem zvejai ar āķu jedām, kuru garums nepārsniedz 23 metrus, un riņķvadu zvejas kuģiem, un, tā kā neviena IOTC līgumslēdzēja puse, tostarp Savienība, pret to nav iebildusi, ir lietderīgi minētā plāna atsauces līmeņus izmantot kā Majotas ostās reģistrētās flotes ar mehāniskiem kuģiem ar āķu jedām, kuru garums nepārsniedz 23 metrus, un riņķvadu zvejas kuģiem jaudas maksimālo līmeni. Atkāpjoties no vispārēji piemērojamiem Savienības noteikumiem, sakarā ar pašreizējo īpašo sociālo un ekonomisko situāciju Majotā, Francijai būtu jādod pietiekams laiks, lai tā līdz 2025. gadam varētu palielināt savas mazāko kuģu flotes nepietiekami attīstītā segmenta jaudu.

(8) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes [2009. gada 21. oktobra] Regulu (EK) Nr. 1069/2009[, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 1. lpp.)], būtu jānorāda, ka Majotai nav dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādei nepieciešamās rūpnieciskās jaudas. Tāpēc ir lietderīgi Francijai noteikt piecu gadu pārejas periodu tādas infrastruktūras izveidei, kas nepieciešama, lai Majotā varētu identificēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, rīkoties ar tiem un tos pārvadāt, apstrādāt un likvidēt, pilnībā atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1069/2009.”

5 Atbilstoši šīs regulas 1.–4. pantam:

“*1. pants*

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 850/98

Regulu (EK) Nr. 850/98 groza šādi:

1) regulas 2. panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) 8. reģions:

visi tie ūdeņi pie Francijas departamentu Reinjonas un Majotas krastiem, kuri ir Francijas suverenitātē vai jurisdikcijā.”.

2) Iekļauj šādu pantu:

“34.g pants

Zvejas darbību ierobežojumi 24 jūdžu zonā ap Majotas salu

Kuģiem ir aizliegts izmantot riņķvadus tunzivju un tunzivjveidīgo zivju baros apgabalos, kas atrodas 24 jūdžu robežās no Majotas – kā tālākā reģiona [LESD] 349. panta nozīmē – krastiem, mērot no pamatlīnijām, no kurām mērīti teritoriālie ūdeņi.”

2. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 1379/2013

Regulas (ES) Nr. 1379/2013 35. pantam pievieno šādu apakšpunktu:

“6. Līdz 2021. gada 31. decembrim 1., 2. un 3. punktu nepiemēro produktiem, ko piedāvā mazumtirdzniecībā gala patērētājam Majotā, kas ir tālākais reģions LESD 349. panta nozīmē.”

3. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 1380/2013

[Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra] Regulu (ES) Nr. 1380/2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 22. lpp.)] groza šādi:

1) regulas 23. pantā pievieno šādu jaunu punktu:

“4. Atkāpjoties no 1. punkta, Franciju pilnvaro līdz 2025. gada 31. decembrim ieviest jaunas jaudas, nesamazinot līdzvērtīgu jaudu dažādiem segmentiem Majotā kā tālākajā reģionā [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk “Majota”), kas minēti II pielikumā.”

2) regulas 36. pantam pievieno šādus punktus:

“5. Atkāpjoties no 1. punkta, Francija līdz 2021. gada 31. decembrim ir atbrīvota no pienākuma iekļaut tās Savienības zvejas kuģu reģistrā kuģus, kuru lielākais garums nesasniedz 10 metrus un kuru darbības vieta ir Majotā.

6. Francija līdz 2021. gada 31. decembrim uztur pagaidu reģistru, kur iekļauj zvejas kuģus, kuru lielākais garums nesasniedz 10 metrus un kuri darbojas no Majotas. Šajā reģistrā par katru kuģi norāda vismaz tā nosaukumu, lielāko garumu un identifikācijas kodu. Pagaidu reģistrā iekļautos kuģus uzskata par Majotā reģistrētiem kuģiem.”

3) Šīs regulas pielikumā ietvertie apraksti attiecībā uz Majotu tiek iekļauti Regulas (ES) Nr. 1380/2013 II pielikuma tabulā pēc apraksta, kas attiecas uz “Gvadelupa: pelaģiskās sugas. G> 12 m”.

4. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1069/2009

Regulas (EK) Nr. 1069/2009 56. pantu aizstāj ar šādu:

"56. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. marta.

Tomēr 4. pantu piemēro Majotai kā tālākajam reģionam [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk "Majota") no 2021. gada 1. janvāra. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus, kas Majotā radīti līdz 2021. gada 1. janvārim, likvidē saskaņā ar šīs regulas 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs."

Direktīva 2013/62

6 Direktīvas 2013/62 1. pantā ir paredzēts:

"[Padomes 2010. gada 8. marta] Direktīvas 2010/18/ES[, ar ko īsteno pārskatīto BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK (OV L 68, 13. lpp.)], 3. panta 2. punktu papildina ar šādu daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, tajā minētais papildu laikposms attiecībā uz Majotu kā Savienības tālāko reģionu LESD 349. panta nozīmē tiek pagarināts līdz 2018. gada 31. decembrim."

Direktīva 2013/64

7 Direktīvas 2013/64 preambulas 1.–9. apsvērumā ir noteikts:

"(1) [..] Ņemot vērā Majotas īpašo strukturālo sociālo un ekonomisko situāciju, vairākās jomās būtu jānosaka daži konkrēti pasākumi.

(2) Ir lietderīgi ņemt vērā Majotas īpašo stāvokli saistībā ar vides stāvokli, kas ir būtiski uzlabojams, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesībās izvirzītajiem vides mērķiem, un tam ir nepieciešams papildu laiks. Noteiktos termiņos būtu jāpieņem konkrēti pasākumi vides stāvokļa pakāpeniskai uzlabošanai.

(3) Lai izpildītu prasības, kas paredzētas Padomes [1991. gada 21. maija] Direktīvā 91/271/EEK [par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 40. lpp.)], Majotā ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas. Lai varētu īstenot šos pasākumus, ir nepieciešami infrastruktūras darbi, kas būtu jāveic saskaņā ar attiecīgām administratīvām un plānošanas procedūrām, un turklāt jāizveido novadīto komunālo notekūdeņu mērīšanas un uzraudzīšanas sistēmas. Tāpēc Majotas īpašā strukturālā sociālā un ekonomiskā stāvokļa dēļ Francijai būtu jāatvēl pietiekams laikposms šo prasību izpildei.

(4) Lauksaimniecības jomā attiecībā uz Padomes [1999. gada 19. jūlija] Direktīvu 1999/74/EK[, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai (OV L 203, 53. lpp.)], jānorāda, ka Majotā dējējvistas tiek audzētas neuzlabotos būros. Tā kā ir vajadzīgi būtiski ieguldījumi un sagatavošanās darbi, lai neuzlabotos būrus aizstātu ar uzlabotiem būriem vai alternatīvām sistēmām, aizlieguma izmantot neuzlabotus būrus piemērošana jāatliek uz laikposmu līdz 48 mēnešiem no 2014. gada 1. janvāra. Lai nepieļautu konkurētspējas kropļojumus, olas, kas iegūtas uzņēmumos, kuri izmanto neuzlabotus būrus, būtu jāpārdod vienīgi Majotas vietējā tirgū. Lai atvieglotu nepieciešamo kontroļu veikšanu, olas, kas iegūtas neuzlabotos būros, būtu īpaši jāmarķē.

(5) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes [2000. gada 23. oktobra] Direktīvu 2000/60/EK[, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1. lpp.)], lai to pienācīgi īstenotu attiecībā uz upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, Francijai ir jāpieņem un jāīsteno apsaimniekošanas plāni, kuros ietverti tehniskie un administratīvie pasākumi, kas jāveic, lai nodrošinātu labu ūdens resursu stāvokli visās virszemes ūdenstilpēs un nepieļautu šā stāvokļa pasliktināšanos. Sakarā ar Majotas kā jaunā tālākā reģiona īpašo strukturālo un ekonomisko stāvokli šo pasākumu pieņemšanai un īstenošanai būtu jāatvēl pietiekams laikposms.

(6) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes [2006. gada 15. februāra] Direktīvu 2006/7/EK [par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu (OV L 64, 37. lpp.)], lai izpildītu tās prasības, ir būtiski jāuzlabo Majotas virszemes ūdeņu pašreizējais stāvoklis. Peldvietu ūdens kvalitāti tieši ietekmē komunālo notekūdeņu attīrīšana, un Direktīvas 2006/7/EK noteikumus var pakāpeniski izpildīt tikai tad, ja aglomerācijas, kas ietekmē komunālo notekūdeņu kvalitāti, atbilst Direktīvas 91/271/EEK prasībām. Tāpēc ir jānosaka konkrēts termiņš, kādā Francijai jāsasniedz Savienības standarti attiecībā uz ūdens kvalitāti Majotā kā jaunā tālākajā reģionā tās īpašā strukturālā un ekonomiskā stāvokļa dēļ.

(7) Sociālās politikas jomā būtu jāņem vērā grūtības, ar ko jāsaskaras, lai Majotā no 2014. gada 1. janvāra nodrošinātu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes [2006. gada 5. aprīļa] Direktīvai 2006/25/EK [par veselības un drošības minimālajām prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko izraisa fizikāli faktori (mākslīgais optiskais starojums) (19. atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1 punkta nozīmē) (OV L 114, 38. lpp.)]. Majotā tās īpašā sociālā un ekonomiskā stāvokļa dēļ nav pieejams tehniskais aprīkojums, kas nepieciešams, lai īstenotu pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai mākslīgā optiskā starojuma jomā. Tāpēc ir lietderīgi Francijai piešķirt atkāpi no atsevišķiem minētās direktīvas noteikumiem līdz 2017. gada 31. decembrim, ja Majotā nav pieejams šāds aprīkojums un ja netiek skarti vispārējie aizsardzības un preventīvu darbību principi darba ņēmēju veselības un drošības jomā.

(8) Lai darba ņēmējiem darba vietā garantētu augstu veselības aizsardzības un drošības līmeni, būtu jānodrošina apspriešanās ar sociālajiem partneriem, līdz minimumam jāsamazina piemērotās atkāpes radītie riski un attiecīgajiem darba ņēmējiem būtu jāsaņem pastiprināta veselības uzraudzība. Ir svarīgi iespēju robežās saīsināt atkāpes piemērošanas laiku. Tāpēc valsts atkāpes pasākumi ik gadu būtu jāpārskata un jāatceļ, tiklīdz beidz pastāvēt apstākļi, kas attaisno to turpmāku piemērošanu.

(9) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes [2011. gada 9. marta] Direktīvu 2011/24/ES [par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (OV L 8, 45. lpp.)] tās transponēšana iespējama vien tad, ja tiek veikti vairāki pielāgojumi, kuru mērķis ir nodrošināt pacientiem sniegtās aprūpes un informācijas nepārtrauktību. Tāpēc ir lietderīgi Francijai atvēlēt papildu 30 mēnešu periodu no 2014. gada 1. janvāra, kura laikā jāstājas spēkā noteikumiem, kas nepieciešami, lai attiecībā uz Majotu nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai.”

8 Atbilstoši šīs regulas 1. –6. pantam:

"*1. pants*

Grozījumi Direktīvā 91/271/EEK

Direktīvu 91/271/EEK groza šādi:

1) direktīvas 3. pantā iekļauj šādu punktu:

"1.a Atkāpjoties no 1. panta pirmās un otrās daļas, attiecībā uz Majotu kā tālāko reģionu [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk "Majota") Francija nodrošina, ka visām aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas:

— vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim tām, kuru [cilvēka ekvivalents] pārsniedz 10000 un kuras radīs vismaz 70 % no Majotas kopējā notekūdeņu daudzuma,

— vēlākais līdz 2027. gada 31. decembrim aglomerācijās, kuru [cilvēka ekvivalents] pārsniedz 2000.";

2) direktīvas 4. pantā iekļauj šādu punktu:

"1.a Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz Majotu Francija nodrošina, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi:

— vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim aglomerācijās, kuru [cilvēka ekvivalents] pārsniedz 15000 un kuras kopā ar 5. panta 2.a punktā minētajām aglomerācijām radīs vismaz 70 % no kopējā Majotas notekūdeņu daudzuma,

— vēlākais līdz 2027. gada 31. decembrim aglomerācijās, kuru [cilvēka ekvivalents] pārsniedz 2000.";

3) direktīvas 5. pantā pievieno šādu punktu:

"2.a Atkāpjoties no 2. punkta, attiecībā uz Majotu Francija nodrošina, ka komunālie notekūdeņi, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms izvadīšanas jutīgajās zonās tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā noteikts 4. pantā vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim aglomerācijās, kuru [cilvēka ekvivalents] pārsniedz 10000 un kuras kopā ar 4. panta 1.a punktā minētajām aglomerācijām radīs vismaz 70 % no kopējā Majotas notekūdeņu daudzuma.".

4) direktīvas 7. pantam pievieno šādu punktu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, tajā attiecībā uz Majotu noteiktais termiņš ir 2027. gada 31. decembris.";

5) direktīvas 17. pantu groza šādi:

"a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, programmu šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz Majotu Francija izveido līdz 2014. gada 30. jūnijam.";

b) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, informāciju par šo programmu attiecībā uz Majotu Francija iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.".

2. pants

Grozījumi Direktīvā 1999/74/EK

Direktīvas 1999/74/EK 5. pantam pievieno šādu punktu:

"3. Atkāpjoties no 2. punkta, Majotā kā tālākā reģionā [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk "Majota") dējējvistas var turpināt audzēt šajā nodaļā minētajos būros līdz 2017. gada 31. decembrim.

No 2014. gada 1. janvāra Majotā šajā nodaļā minētos būrus nedrīkst būvēt no jauna vai uzsākt to lietošanu pirmoreiz.

Olas, kas iegūtas no uzņēmumiem, kuri audzē dējējvistas šajā nodaļā minētajos būros, tirgo tikai Majotas vietējā tirgū. Lai varētu veikt nepieciešamās kontroles, uz šādām olām un to iepakojuma ir skaidras norādes īpaša marķējuma veidā. Šāda īpašā marķējuma skaidru aprakstu paziņo Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.".

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2000/60/EK

Direktīvu 2000/60/EK ar šo groza šādi:

1) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu kā tālāko reģionu [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk "Majota") a) apakšpunkta ii) un iii) punktā, b) apakšpunkta ii) punktā un c) apakšpunktā minētais termiņš ir 2021. gada 22. decembris.";

b) panta 4. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"Šā panta 1. punktā noteiktos termiņus var pagarināt, ja tas nepieciešams, lai pakāpeniski sasniegtu mērķus attiecībā uz ūdenstilpēm ar noteikumu, ka skartās ūdenstilpes stāvoklis turpmāk nepasliktinās, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:";

2) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) panta 7. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētie termiņi ir attiecīgi 2015. gada 22. decembris un 2018. gada 22. decembris.";

b) panta 8. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2021. gada 22. decembris.".

3) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2015. gada 22. decembris.";

b) panta 7. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2021. gada 22. decembris.".

4. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/7/EK

Direktīvu 2006/7/EK ar šo groza šādi:

1) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu kā tālāko reģionu [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk "Majota") pirmajā daļā minētais termiņš ir 2019. gada 31. decembris.";

b) panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2031. gada 31. decembris.";

2) direktīvas 6. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2015. gada 30. jūnijs.";

3) direktīvas 13. panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz Majotu pirmajā daļā minētais termiņš ir 2014. gada 30. jūnijs.".

5. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/25/EK

Direktīvā 2006/25/EK pievieno šādu pantu:

"14.a pants

1. Neskarot vispārējos aizsardzības un preventīvu darbību principus darba ņēmēju veselības un drošības jomā, Francija līdz 2017. gada 31. decembrim var atkāpties no tādu noteikumu piemērošanas Majotā kā tālākā reģionā [LESD] 349. panta nozīmē (turpmāk "Majota"), kas nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, ja šo noteikumu piemērošanai ir vajadzīgs tehniskais aprīkojums, kas Majotai nav pieejams.

Pirmo daļu nepiemēro šīs direktīvas 5. panta 1. punktā noteiktajiem pienākumiem vai šīs direktīvas noteikumiem, kas atspoguļo [Padomes 1989. gada 12. jūnija] Direktīvā 89/391/EEK [par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 1. lpp.)], izklāstītos galvenos principus.

2. Pirms piemērot jebkādas atkāpes no šīs direktīvas, kuru pamatā ir tādu pasākumu veikšana, kas ir spēkā 2014. gada 1. janvārī, vai jaunu pasākumu pieņemšana, notiek apspriešanās ar sociālajiem partneriem saskaņā ar valsts tiesībām un praksi. Šādas atkāpes piemēro ar nosacījumiem, kas, ņemot vērā Majotas īpašo stāvokli, garantē, ka darba ņēmējiem radītais risks ir samazināts līdz minimumam un ka attiecīgie darba ņēmēji saņem pastiprinātu veselības uzraudzību.

3. Valsts atkāpes pasākumus ik gadu pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem pārskata un atceļ, tiklīdz vairs nepastāv apstākļi, kas attaisno to turpmāku piemērošanu.”.

6. pants

Grozījumi Direktīvā 2011/24/ES

Direktīvas 2011/24/ES 21. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Atkāpjoties no 1. punkta pirmā teikuma, Francijā līdz 2016. gada 30. jūnijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības attiecībā uz Majotu kā tālāko reģionu LESD 349. panta nozīmē.”.”

Strīda priekšvēsture

9 Atbilstoši Eiropas Padomes 2012. gada 11. jūlija Lēmumam 2012/419/ES, ar ko groza statusu, kas Majotai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 204, 131. lpp.), Majota kopš 2014. gada 1. janvāra vairs nav aizjūras zemju un teritoriju skaitā LESD 355. panta 2. punkta izpratnē, lai kļūtu par tālāko reģionu LESD 349. panta nozīmē. Ar šo lēmumu norādes uz Majotu tika iekļautas LESD 349. panta pirmajā daļā, kā arī 355. panta 1. punktā, kamēr tā II pielikumā, kurā noteikts “aizjūras zemju un teritoriju, uz kurām attiecas [šī līguma] IV daļas noteikumi”, saraksts, tika svītrots sestais ievilkums “Majota”.

10 Pēc vairākiem Francijas iestāžu lūgumiem Komisija atzina, ka Francijas Republikai, kurai atbilstoši Lēmumam 2012/419 bija jāpiemēro visu Savienības tiesību *acquis* Majotā kopš 2014. gada 1. janvāra, ir tomēr piešķirami papildtermiņi šī pienākuma izpildei.

11 Šādā nolūkā 2013. gada 13. jūnijā Komisija pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza atsevišķas regulas zivsaimniecības un dzīvnieku veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību [COM(2013) 417 *final*], priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Direktīvu 2010/18/ES saistībā ar Majotas statusa maiņu [COM(2013) 413 *final*], kā arī priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza atsevišķas direktīvas vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā, pamatojoties uz Majotas statusa maiņu attiecībā uz Savienību [COM(2013) 418 *final*], šiem priekšlikumiem esot pamatotiem attiecīgi ar:

— LESD 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu, kuros noteikta parastā likumdošanas procedūra un prasīta konsultēšanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (EESK) un Eiropas Savienības Reģionu komiteju;

— LESD 155. panta 2. punktu, kurā paredzēts, ka Padome rīkojas pēc Komisijas priekšlikuma, par to informējot Eiropas Parlamentu;

— LESD 43. panta 2. punktu, 114. pantu, 153. panta 2. punktu, 168. pantu un 192. panta 1. punktu, kuros paredzēta parastā likumdošanas procedūra un konsultēšanās ar EESK un Reģionu komiteju.

12 Padome, uzskatot, ka pieņemamos aktus būtu bijis jāpieņem uz LESD 349. panta pamata un atbilstoši īpašajai likumdošanas procedūrai, nosūtīja Parlamentam atzinuma sniegšanai Komisijas priekšlikumus. Šie priekšlikumi vienlīdz tika nosūtīti valstu parlamentiem.

13 2013. gada 12. decembrī Parlaments pieņēma savas "nostājas pirmajā lasījumā" par priekšlikumu regulai COM(2013) 417 *final*, kā arī par priekšlikumu direktīvai COM(2013) 418 *final*. Šajās nostājās Parlaments norādīja, ka pieņemamie akti būtu jāpieņem "atbilstoši parastajai likumdošanas procedūrai", bet, kas attiecas tieši uz pieņemamo regulu, tās juridiskajam pamatam papildus LESD 43. panta 2. punktam un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktam būtu jābūt LESD 349. pantam. Kas attiecas uz pieņemamajiem aktiem pēc priekšlikuma lēmumam COM(2013) 413 *final*, Parlaments, uzsverot, ka par Padomes projektu ar to ir notikusi konsultēšanās atbilstoši LESD 349. pantam, ar tā paša 2013. gada 12. decembra normatīvo rezolūciju apstiprināja "grozīto Padomes projektu".

14 2013. gada 17. decembrī Padome, "lemjot saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru" un norādot "[LESD] un it īpaši tās 349. pantu", saņēmusi "Parlamenta [2013. gada 12. decembra] atzinumu", pieņēma Regulu Nr. 1385/2013, Direktīvu 2013/62, kā arī Direktīvu 2013/64 (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie tiesību akti").

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

15 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 29. aprīļa lēmumu šīs lietas tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.

16 Parlamenta prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Regulu Nr. 1385/2013 un Direktīvu 2013/64,

— saglabāt šo regulu un direktīvas tiesiskās sekas, līdz stāsies spēkā tos aizstājoši tiesību akti ar atbilstošu juridisko pamatu, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos tiesību aktus;

— saglabāt šo regulu un direktīvas tiesiskās sekas, līdz stāsies spēkā tos aizstājošie tiesību akti ar atbilstošu juridisko pamatu un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

— galvenokārt, noraidīt prasības;

— pakārtoti, ja apstrīdētie tiesību akti tiek atcelti pilnībā vai daļēji, saglabāt to tiesiskās sekas, līdz būs stājušies spēkā tos aizstājoši tiesību akti ar atbilstošu juridisko pamatu un

— piespriest Parlamentam un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 29. jūlija lēmumu Spānijas Republikai, Francijas Republikai un Portugāles Republikai tika dota atļauja iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasībām

20 Savu attiecīgo prasību atbalstam Parlaments un Komisija norāda vienu pamatu par to, ka Padome, pieņemot apstrīdētos tiesību aktus uz LESD 349. panta pamata, esot kļūdaini izvēlējusies juridisko pamatu.

Lietas dalībnieku argumenti

Komisijas argumenti

21 Komisija uzskata, ka LESD 349. pants ir piemērojams tikai tad, ja runa ir par atkāpēm no primāro tiesību piemērošanas tālākiem reģioniem. Ja šādas atkāpes nav, juridisko pamatu tiesību aktam, kurā ir tikai pielāgota politika šiem reģioniem, kā tas bija gadījumā ar apstrīdētajiem tiesību aktiem, esot jāmeklē ar šo politiku saistītājās normās.

22 Šī iestāde norāda, ka LESD 355. panta 1. punktā ir precizēts, ka "Līguma noteikumus piemēro" tālākiem reģioniem "saskaņā ar [LESD] 349. pantu". No tā izrietot, ka šī pēdējā norma ļauj atkāpties no "Līguma noteikumu" piemērošanas tikai šiem reģioniem.

23 Šajā ziņā no LES 52. panta izrietot, ka, lai gan "Līgumi" attiecas uz visām dalībvalstīm, to teritoriālā piemērojamība ir precizēta LESD 355. pantā. Kā uzskata Komisija, saikne starp šīm divām normām nozīmējot, ka tajās izmantotais jēdziens "Līgumi" izslēdz atvasinātās tiesības. Proti, precizējumi par atvasināto tiesību normas ģeogrāfisko tvērumu parasti esot pašā normā un netiekot grozīti ne ar LESD 355. pantu, ne ar LES 52. pantu.

24 Kas attiecas konkrētāk uz LESD 349. pantu, Komisija precizē, ka to nebūtu jāuztver kā tādu, kas ļauj Padomei pieņemt jebkādu šajā pantā norādītajiem tālākiem reģioniem labvēlīgu "īpašo pasākumu". Proti, minētais pants ļaujot tikai paredzēt pasākumus, ņemot vērā šo reģionu "[sociāli strukturālo] un ekonomisko stāvokli", kā arī faktorus, kas ir izsmeļoši uzskaitīti LESD 349. panta pirmajā daļā, kas vēl vairāk apgrūtina šo stāvokli.

25 Ciktāl LESD 349. pantā paredzēti "īpašie pasākumi, lai [it īpaši] izstrādātu nosacījumus Līgumu piemērošanai" minētajiem reģioniem, vārdi "it īpaši" nozīmējot to, ka šis pants atteicas uz visiem pasākumiem, ar ko atkāpjas no Līgumiem, neatkarīgi no tā, vai ar tiem nosaka "nosacījumus piemērošanai". Savukārt šis pants neļaujot Padomei noteikt atvasināto tiesību "piemērošanas nosacījumus".

26 Šādu interpretāciju neskarot ne LESD 349. panta pirmajā daļā izmantotā vārdkopa "tostarp kopēju politiku", ne neizsmeļošs šo politiku uzskaitījums LESD 349. panta otrajā daļā. Proti, šīs vārdkopas izmantošana un šī saraksta esamība tikai pierādot, ka LESD 349. pants ir piemērojams ne tikai atsevišķām īpašām politikas jomām, bet nenozīmējot, ka šī panta piemērošanas joma būtu paplašināma tādā apmērā, ka Padome būtu pilnvarota, pamatojoties uz šo pantu, noteikt atkāpes pasākumus no atvasinātajām tiesībām.

27 Komisija uzskata, ka LESD līguma juridisko pamatu sistēma apstiprina tās argumentāciju. Proti, katrs no šiem juridiskajiem pamatiem, izņemot LESD 349. pantu, attiecas uz noteiktu politiku kopumā un piešķirot Savienības likumdevējam plašu rīcības brīvību, lai ņemtu vērā visus atbilstošos faktorus. No tā izrietot, ka ir pieļaujamas ģeogrāfiskas atšķirības, ar nosacījumu, ka tiek ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips. Tādējādi atšķirīgā attieksme kāda tālāka reģiona labā varētu būt attaisnota ar viena vai vairāku LESD 349. pantā uzskaitīto faktoru esamību šajā reģionā, tam neskarot šai attieksmei piemērojamo juridisko pamatu.

28 Visbeidzot, Komisija lūdz Tiesu saglabāt apstrīdēto tiesību aktu tiesiskās sekas, ciktāl tās prasības neskar to saturu.

Parlamenta argumenti

29 Parlaments uzskata, ka Regulai Nr. 1385/2013 un Direktīvai 2013/64 vienlaicīgi ir vairāki mērķi un tām ir vairākas sastāvdaļas, kas ir nešķirami saistītas, bez tā, ka atsevišķas daļas būtu pakārtotas un netiešas attiecībā pret pārējām. Tādējādi šie tiesību akti esot bijuši jāpamato ar dažādiem atbilstošajiem juridiskajiem pamatiem.

30 Kā uzskata šī iestāde, LESD 349. pantam nebūtu jāpiešķir jebkāds pārākums pār nozaru juridiskajiem pamatiem, kas attiecas uz pasākumiem, kuri paredzēti tās vai citas politikas ieviešanai, vai tas būtu vienā vai vairākos tālākos reģionos, citādi tiktu sašķobīta LESD uzbūve un līdzsvars iestāžu starpā, pieņemot šajā līgumā paredzētus pasākumus. Proti, Savienības politikas regulējošās normas attiecoties arī uz tālākiem reģioniem.

31 Kā uzskata Parlaments, no tā izriet, ka pasākumi, ar kuriem ievieš šīs politikas, ir jāpieņem ar LESD trešajā daļā noteikto juridisko pamatu. Tam, ka pasākums kopumā vai daļēji attiecas uz vienu vai vairākiem tālākiem reģioniem, šajā ziņā nav nozīmes. Izšķirošais kritērijs esot tas, vai šim pasākumam, neesot īpašam pasākumam tālāko reģionu labā LESD 349. panta izpratnē, ir attiecīgajai politikai atbilstoši mērķi.

32 Šajā ziņā Parlaments uzskata, ka no LESD 349. panta formulējuma izriet, ka šī tiesību norma ļauj noteikt tikai "īpašus pasākumus", ar kuriem cenšas kompensēt "īpatnību un grūtību", kas atšķir attiecīgo reģionu vai attiecīgos reģionus no pārējās Savienības teritorijas, radīto negatīvo ietekmi.

33 Tostarp no LESD 349. panta pirmajā daļā norādītā mērķa, ka šie pasākumi attiecas uz "it īpaši nosacījumu izstrādāšanu Līgumu piemērošanai minētajiem reģioniem, tostarp kopēju politiku", un no LESD 349. panta trešajā daļā noteiktās garantijas, kas nosaka, ka šie pasākumi ir jāparedz, "neietekmējot Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp [..] kopējo politiku", izrietot, ka LESD 349. pants attiecas tikai uz atkāpēm no Savienības tiesību piemērošanas pilnībā.

34 Tādējādi šī panta piemērošanas jomā neietilpstot pasākumi, ar ko, nevis ievieš atkāpes no citādi piemērojamām normām, bet tikai atliek atsevišķu Savienības tiesību normu piemērošanu kādam tālākam reģionam.

35 Kas attiecas uz Direktīvu 2013/64, no tās preambulas apsvērumiem izrietot, ka tās mērķis, nosakot pārejas laikposmus, ir atvieglot dažādu direktīvu vides, lauksaimniecības, sociālās politikas un sabiedrības veselības jomā piemērošanu Majotā pilnībā.

36 Taču grūtības, kas sastopamas šo direktīvu pilnā piemērošanā šajā reģionā, neizrietot nedz no "[sociāli strukturālā] un ekonomiskā stāvokļa", kādā tā ir, nedz arī no viena vai vairāku apgrūtinošu faktoru esamības, kas ir izsmeļoši uzskaitīti LESD 349. panta pirmajā daļā. Proti, šādas grūtības varot skar jebkuru reģionu, kuram ir pienākums no noteikta datuma ievērot prasības, kuras pirms tam šim reģionam nebija piemērojamas.

37 Tādēļ, kā uzskata Parlaments, grozījumu, kas veikti ar Direktīvu 2013/64, juridiskajam pamatam bija jābūt tādam, kas atbilst attiecīgajām nozaru direktīvām, un tie nevarēja tikt pamatoti ar LESD 349. pantu.

38 Kas attiecas uz Regulu Nr. 1385/2013, Parlaments precizē, ka tās 1. pants ir paredzēts kopējā zivsaimniecības politikas mērķu ieviešanai. Tam, ka aizsargājamā trauslā jūras vide ir tālāka reģiona ūdeņos, neesot nozīmes, jo šāda situācija varot rasties ikkatrā Savienības reģionā. Tādējādi pasākumi, kurus Padome ir noteikusi šajā regulā, neesot paredzēti tādu negatīvu seku kompensēšanai, kurā vainojams Majotas "[sociāli strukturālais] un ekonomiskais stāvoklis".

39 Parlaments piebilst, ka tas, ka noteikts pasākums, kas pieņemts kopējās zivsaimniecības politikas jomā, var būt vērsts arī uz ieguvumiem ekonomiskā un sociālā ziņā, kā arī nodarbinātības jomā, nenozīmē, ka šis pasākums neietilpst šajā politikā.

40 Kas attiecas uz Regulas Nr. 1385/2013 2. pantu, attiecīgais grozījums ir tikai pārejas pasākums, lai ļautu Majotā pilnībā piemērot atvasinātās tiesības, un tas, kā uzskata Parlaments, esot bijis jāpieņem uz nozares pamata LESD 43. panta 2. punktā.

41 Kas attiecas uz Regulas Nr. 1385/2013 3. pantu, Parlaments atzīst, ka šī panta 1. un 2. punktā esošajiem pasākumiem ir atkāpes raksturs un tie ir pieņemti, ņemot vērā īpašo Majotas "[sociāli strukturālo] un ekonomisko stāvokli". Šādos apstākļos LESD 349. pants patiešām esot bijis pienācīgais juridiskais pamats šo pasākumu noteikšanai.

42 Savukārt, ar Regulas Nr. 1385/2013 3. panta 3. punktu pieņemot tabulu par maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti, kas ir Regulas Nr. 1380/2013 II pielikumā, neierobežojot zvejas kuģu, kuri darbojas no Majotas, skaitu, Padome neesot paredzējusi "īpašu pasākumu", ņemot vērā Majotas "[sociāli strukturālo] un ekonomisko stāvokli", kā arī apgrūtinošos faktorus, kas izsmeļoši uzskatīti LESD 349. panta pirmajā daļā. Šāda pasākuma juridiskajam pamatam tādējādi bija jābūt LESD 43. panta 2. punktam.

43 Kas attiecas uz Regulas Nr. 1385/2013 4. pantu, tā kā tas tikai atliek Regulas Nr. 1069/2009 4. panta stāšanos spēkā Majotā uz 2021. gada 1. janvāri, Parlaments uzskata, ka šis pasākums esot bijis jānosaka uz LESD 168. panta 4. punkta b) apakšpunkta pamata. Konkrētāk, situācijai, kas skar Majotu, analoga situācija, proti, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādes rūpniecības neesamība, varot rasties jebkurā citā Savienības reģionā.

44 Kas attiecas uz Regulas Nr. 1385/2013 5. pantu, Parlaments norāda, ka šī norma paredz pagaidu atkāpi no atsevišķām normām, kas attiecas uz tās Majotas kuģu flotes daļas kontroli, kuru garums ir līdz 10 metriem, vienlaicīgi nosakot vienkāršotu un provizorisku kontroles sistēmu. Tā kā šāds pasākums ir pamatots ar nepieciešamību, pirmkārt, ka ir "jāapmāca zvejnieki un kontrolieri un jāizveido piemērota administratīvā un fiziskā infrastruktūra", otrkārt, ka ir jāsasniedz "vismaz dažus no svarīgākajiem [Padomes 2009. gada 20. novembra] Regulas (EK) Nr. 1224/2009[, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006], mērķiem", tā ir atkāpe, tādēļ uz to varot attiekties LESD 349. pants.

45 Ņemot vērā šos apsvērumus, Parlaments, kas attiecas uz Regulu Nr. 1385/2013, uzskata, ka nosacījumi dažādu LESD 43. panta 2. punktā, 168. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 349. pantā paredzētu juridisko pamatu vienlaicīgai piemērošanai ir izpildīti.

Padomes argumenti

46 Padome apgalvo, ka LESD 349. pants ir īpašs juridiskais pamats ar ierobežotu ģeogrāfisko piemērojamību, kas ir pārāks par nozaru juridiskajiem pamatiem un kurš ir jāizmanto, kad, ņemot vērā tālāko reģionu nelabvēlīgo stāvokli, kā tas ir aprakstīts šajā pantā, ir jāpieņem īpaši pasākumi ar mērķi it īpaši noteikt Savienības tiesību, tajā skaitā atvasināto tiesību, piemērošanas nosacījumus.

47 Taču, kā uzskata Padome, visi apstrīdētajos tiesību aktos esošie pasākumi, lai kāds būtu to ilgums, ir paredzēti, lai palīdzētu Majotai atbilstoši LESD 349. pantā noteiktajām prasībām, un tas, ka, pamatojoties uz nozares juridisko pamatu, var tikt noteikti pārejas laikposmi, nekādi neietekmē šo analīzi.

48 Turklāt Padome uzskata, ka nosacījumi vairāku juridisko pamatu izmantošanai Regulas Nr. 1385/2013 un Direktīvas 2013/64 pieņemšanai netika izpildīti. Pirmkārt, tajā esošie pasākumi, kuri attiecoties uz vairākām atsevišķām jomām un kas savstarpēji neesot nešķirami saistīti, esot apvienoti šajos tiesību aktos tikai "vienkāršības un procesa paātrināšanas labad". Otrkārt, šai regulai un šai direktīvai esot galvenais un dominējošais mērķis, proti, noteikt īpašus pasākumus, ņemot vērā Majotas stāvokli, ar ko esot pamatota tikai LESD 349. panta izmantošana.

49 Padome apstrīd tostarp to, ka Regulas Nr. 1385/2013 1. pantā, kā arī Direktīvās 2013/62 un 2013/64 esot ietverti nozaru politikas pasākumi. Proti, šajā pantā noteiktā zvejas darbību ierobežojuma mērķis esot "aizsargāt tunzivju un tunzivjveidīgo zivju barus, kas migrē Majotas salas tuvumā", par labu Majotas mazapjoma flotes zvejas kuģiem ar āķu jedām un tādējādi ļaujot attīstīties vietējai rūpniecībai.

50 Proti, tā kā šī flote nevar efektīvi konkurēt ar jaudīgākiem kuģiem, kuri izmanto riņķvadus, šī pasākuma mērķis esot ļaut šai flotei izmantot ierobežotu zonu, kura tai ir piešķirta peļņas gūšanai no lielo migrējošo zivju bariem šajā zonā.

51 Padome piebilst, ka ar Regulas Nr. 1385/2013 1. pantu šādi paredz kompensēt trūkumus, kas izriet no Majotas ekonomiskā un sociāli strukturālā stāvokļa, un tādējādi tas ietilpst LESD 349. panta piemērošanas jomā.

52 Visbeidzot, Padome norāda, ka Direktīvas 2013/62 adresāts ir Francijas Republika, ka nedz LESD 151. pantā, nedz LESD 153. pantā nav minēts īpašs mērķis dot priekšroku tālākiem reģioniem un ka LESD 155. panta 2. punktā norādītie juridiskie nosacījumi šajā lietā nav izpildīti.

Personu, kas iestājušās lietā, argumenti

53 Francijas valdība uzskata, ka LESD 349. panta mērķis ir ļaut pieņemt īpašus pasākumus strukturālo trūkumu dēļ un ka tādēļ šis pants var kalpot par pamatu pasākumiem, kuru mērķis ir ņemt vērā tādus īpašus faktorus, kuri, nebūdami vienīgi ekonomiska vai sociāla rakstura, īpaši ietekmē tālāko reģionu, kā vides faktorus – klimats vai jūras zonu trauslums. Proti, šajā pantā netiek prasīts, lai tajā noteiktie īpašie pasākumi tiktu pieņemti, lai "stātos pretī" attiecīgā reģiona īpašajam ekonomiskajam vai sociālajam stāvoklim, bet tikai tas, lai tie tiktu pieņemti, "ņemot vērā" šo situāciju.

54 Šī valdība precizē, ka ar Regulu Nr. 1385/2013 noteiktos pasākumus diktē Majotas īpatnības un grūtības un tie ir pamatojami ar šī reģiona ekonomisko, sociālo un vides strukturālo stāvokli. Proti, tie esot nepieciešami, lai tostarp nodrošinātu vietējās ekosistēmas aizsardzību, ņemot vērā tās trauslumu, un lai saglabātu vietējo ekonomiku, ņemot vērā zvejsaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības sistēmu sadrumstalotību un nepietiekamo attīstību, Majotas flotes raksturlielumus un zvejnieku un kontrolieru apmācības trūkumu zvejniecības darbību kontrolei.

55 Kas attiecas uz Direktīvā 2013/64 paredzētajiem pasākumiem, to mērķis vienlīdz ir atrisināt Majotas īpatnības, it īpaši attiecībā uz vides stāvokli, ekonomisko atpalicību un infrastruktūru neesamību, šīm īpatnībām veidojot strukturālus trūkumus.

56 Kas attiecas uz pasākumu, kas noteikts ar Direktīvu 2013/62, no tās preambulas apsvērumiem izrietot, ka tās mērķis ir ņemt vērā Majotas grūto ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli, ko raksturo mazattīstīts darba tirgus, palielināts bezdarba līmenis tās attāluma, atrašanās uz salas, sarežģītā reljefa un klimata, niecīgā iekšzemes kopprodukta un nepieciešamības izvairīties no jebkādas vietējās ekonomikas destabilizācijas dēļ.

57 Francijas valdība piebilst, ka pretēji tam, ko apgalvo Parlaments, apstrīdēto tiesību aktu galvenais mērķis nav nodrošināt Savienības tiesību *acquis* piemērošanu Majotā tajos paredzēto pārejas laikposmu beigās, jo šāda piemērošana tieši izrietot no LESD 355. panta 1. punkta.

58 Spānijas valdība precizē, ka Komisijas aizstāvētā LESD 349. panta interpretācija liedzot piešķirt šai normai lietderīgo iedarbību, jo, ja šāda interpretācija tiktu atbalstīta, nebūtu iespējams noteikt īpašus pasākumus atvasinātajās tiesībās regulētajām "brīvās tirdzniecības zonām" un "horizontālajām programmām".

59 Turklāt, kā uzskata šī valdība, ja LESD 349. panta mērķis ir definēt īpašos pasākumus, kuri var tikt pieņemti saistībā ar Līgumu piemērošanu, tad provizoriskie vai pārejas pasākumi, kas ņem vērā attiecīgo reģionu īpatnības un kuru mērķis ir terminā nodrošināt, ka šiem reģioniem tiek pilnībā piemērots Savienības tiesību *acquis*, varot vēl jo būtiskāka iemesla dēļ tikt pieņemti uz šīs normas pamata. Šajā ziņā pēdējā minētajā normā netiekot nošķirti būtiska satura pasākumi un pagaidu pasākumi.

60 Kas attiecas uz apstrīdētajiem tiesību aktiem, Spānijas valdība norāda, ka to galvenais mērķis, kā to pierāda katra šī tiesību akta preambulas 1. apsvērums, ir pielāgot atvasinātās tiesības Majotas ekonomiskajam un sociāli strukturālajam stāvoklim. Turklāt, tā kā ar šiem aktiem pieņemto pasākumu mērķis ir noteikt nosacījumus Līgumu piemērošanai, tostarp atvasināto tiesību jomā, LESD 349. pants esot dominējošais juridiskais pamats.

61 Portugāles valdība uzskata, ka, aplūkojot dažādās Līgumu normas, jāsecina, ka, ja vien nav skaidri izteiktas pretējas normas, vārdkopas "Līgumi" un "Līgumu piemērošana" ir jāsaprot kā "Savienības tiesības" un "Savienības juridiskais *acquis*", kas ietver sevī atvasinātās tiesības.

62 Turklāt Parlamenta norādītais kritērijs, kas ļaujot nošķirt pastāvīgās atkāpes no pagaidu atkāpēm, nerod nekādu atbalstu LESD 349. panta tekstā.

63 Tādēļ LESD 349. pants esot pienācīgais juridiskais pamats, kura nozīmi parāda fakts, ka šajā pantā, pirmkārt, ir definēts jēdziens "tālāks reģions" (teritoriju identifikācija), otrkārt, tiek precizēta nošķiršanas pasākumu materiālā piemērošanas joma (visas Savienības tiesību piemērošanas jomas), treškārt, tiek noteiktas Padomes lēmējpilnvaru robežas (pasākumi nedrīkst "ietekmēt Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu") un, ceturtkārt, šis pants ir pilnvarojoša norma, kas dod juridisko pamatu un nosaka gan procedūru, kas jāievēro (Padomes lēmums pēc Komisijas priekšlikuma un apspriešanās ar Parlamentu), gan nosakāmo īpašo pasākumu raksturu (to mērķim jābūt mazināt attiecīgo reģionu strukturālo nevienlīdzību).

Tiesas vērtējums

64 Vispirms ir jāatgādina, ka LES 52. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Līgumi attiecas uz dalībvalstīm, un 2. punktā – ka šo Līgumu teritoriālā piemērojamība ir precizēta LESD 355. pantā.

65 Atbilstoši LESD 355. panta 1. punktā, kas grozīts ar Lēmuma 2012/419 2. pantu, Līgumu noteikumus piemēro tālākiem reģioniem, tostarp Majotai, atbilstoši LESD 349. pantam.

66 LESD 349. panta pirmajā daļā, kas grozīta ar Lēmuma 2012/419 2. pantu, ir noteikts, ka Padome "paredz īpašus pasākumus, lai [it īpaši] izstrādātu nosacījumus Līgumu piemērošanai minētajiem reģioniem, tostarp kopēju politiku".

67 No LESD 349. panta pirmās daļas izriet arī, ka "īpašie pasākumi", ko tas paredz, tiek pieņemti, "ņemot vērā" tālāko reģionu "[sociāli strukturālo] un ekonomisko stāvokli", ko "apgrūtina" vairāki faktori, "kas, nemainoties un cits citu papildinot, nopietni kavē to attīstību".

68 Šie faktori tādējādi LESD 349. panta pirmajā daļā tiek parādīti kā tālāko reģionu ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli apgrūtinoši elementi, kas Padomei ir jāņem vērā atbilstoši LESD 349. panta trešajai daļai, nosakot īpašos pasākumus.

69 Lai arī šajos apstākļos Parlamentam nav pamata apgalvot, ka visi īpašie pasākumi LESD 349. panta izpratnē ir jāpamato ne tikai ar attiecīgā tālākā reģiona ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli, bet arī ar vismaz viena no LESD 349. panta pirmajā daļā izsmeļoši uzskaitīto faktoru esamību tieši šajā reģionā, tomēr Padomei atbilstoši LESD 349. panta trešajai daļai jāspēj norādīt elementus, kas pierāda iecerētā īpašā pasākuma saikni ar attiecīgā tālākā reģiona īpatnībām un grūtībām.

70 Turklāt LESD 349. panta otrajā daļā ir precizēts, ka īpašie pasākumi, kurus Padome ir pieņēmusi atbilstoši LESD 349. panta pirmajai daļai, skar "jo īpaši muitas un tirdzniecības politiku, fiskālo politiku, brīvās tirdzniecības zonas, lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku, nosacījumus izejvielu un plaša patēriņa preču piegādei, valsts atbalstu un nosacījumus, lai piekļūtu struktūrfondiem un Savienības horizontālajām programmām".

71 Tā no LESD 349. panta formulējuma izriet, ka ar to Padomei tiek ļauts paredzēt it īpaši šī sprieduma iepriekšējā punktā minētajās jomās īpašus pasākumus, lai ņemtu vērā tālāko reģionu ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli.

72 Kas attiecas uz Komisijas argumentāciju, ka ar LESD 349. pantu ir ļauts vienīgi atkāpties no primāro tiesību normu piemērošanas tālākiem reģioniem, un nevis, kā tas bija šajā lietā, pielāgot atvasinātos tiesību aktus šo reģionu īpašajam stāvoklim, vispirms ir jāuzsver, ka "nosacījumi Līgumu piemērošanai" šī panta izpratnē ir jāsaprot kā tādi, kas vienlaicīgi attiecas uz nosacījumiem par Savienības primāro tiesību piemērošanu un nosacījumiem par atvasināto tiesību aktu, kas pieņemti uz šo primāro tiesību pamata, piemērošanu.

73 Šādu interpretāciju nostiprina interpretācija, kādu Tiesa sniedza EKL 227. panta 2. punktam (vēlāk EKL 299. panta 2. punkts, kas tagad ir LESD 349. pants) un no kuras izriet, ka atļauja, kas Padomei piešķirta ar šo normu paredzēt īpašus pasākumus, lai reaģētu uz aizjūras teritoriju vajadzībām, attiecas gan uz Līguma normām, gan uz atvasināto tiesību normām (spriedums *Hansen & Balle*, 148/77, EU:C:1978:173, 10. punkts).

74 Turklāt, kā to norādījusi Padome, vairākas LESD 349. panta otrajā daļā minētās jomas galvenokārt regulē atvasināto tiesību akti. Tādēļ šīs normas lietderīgā iedarbība tiktu skarta, ja šajā jomās tajā būtu ļauts pieņemt tikai īpašus pasākumus, lai noteiktu primāro tiesību aktu piemērošanas nosacījumus.

75 Visbeidzot, kā to norāda ģenerāladvokāts secinājumu 57. punktā, ne visi atvasināto tiesību akti nosaka to teritoriālo piemērojamību, pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo Komisija.

76 No tā izriet, ka, ja nav šāda precizējuma, atvasināto tiesību akta piemērošanas joma, kā to tostarp norāda Francijas valdība, ir jānosaka atbilstoši LES 52. pantam un LESD 355. pantam.

77 Proti, Tiesai jau ir bijusi iespēja precizēt, ka atvasinātajām tiesībām principā ir tā pati piemērošanas joma kā Līgumiem un tās ir automātiski piemērojamas šajā jomā (skat. šajā ziņā spriedumus Komisija/Īrija, C-61/77, EU:C:1978:29, 46. punkts, kā arī *Hansen & Balle*, 148/77, EU:C:1978:173, 10. punkts).

78 Tādēļ, kas attiecas uz tālākiem reģioniem, no LESD 349. panta formulējuma un mērķiem, kā arī no Līgumu struktūras izriet, ka visu Savienības tiesību *acquis* teritoriālā piemērojamība ir definēta tostarp ar LES 52. pantu un LESD 355. panta 1. punktu, aplūkojot tos kopsakarā, kā arī ar pasākumiem, kas paredzēti atbilstoši LESD 349. pantam.

79 Tāpēc pretēji tam, ko apgalvo Komisija, ar LESD 349. pantu Padome ir pilnvarota paredzēt īpašus pasākumus, lai noteiktu nosacījumus, ar kādiem šajos reģionos piemēro ne tikai Līgumu noteikumus, bet arī atvasināto tiesību noteikumus.

80 No tā izriet, ka Komisijas prasības lietās no C-133/14 līdz C-135/14, kas ir balstītas vienīgi pretējā argumentācijā, ir jānoraida.

81 Kas attiecas uz Parlamenta argumentāciju, ka ar LESD 349. pantu Padome netiekot pilnvarota paredzēt pasākumus, kuru vienīgais mērķis ir atlikt atsevišķu Savienības tiesību normu piemērošanu tālākiem reģioniem, ir jākonstatē, ka ar šo pantu Padomes lemējpilnvaras netiek aprobežotas ar vienu konkrētu pasākumu kategoriju.

82 Proti, neraugoties uz to, ka vārds "pasākums" ietver visa veida darbību, ko var veikt Padome, ir jāuzsver, ka vārdu "it īpaši" izmantošana LESD 349. pantā nozīmē, ka LESD autori nebija iecerējuši noteikt izsmeļošu sarakstu ar tiem pasākumu veidiem, kuri var tikt paredzēti uz šī panta pamata.

83 Tādēļ Padome, kā arī Spānijas valdība un Portugāles valdība var pamatoti apgalvot, ka Parlamenta izmantotais nošķirums starp atkāpēm no Savienības tiesību normām, no vienas puses, un to piemērojamības atlikšanu, no otras puses, nerod nekādu atbalstu šī panta formulējumā.

84 Šāds ierobežojums būtu arī pretrunā LESD 349. panta mērķiem, jo nekas neļauj izslēgt to, ka Savienības tiesību normas piemērojamības pilnībā atlikšana varētu izrādīties vispienācīgākais pasākums tālāka reģiona ekonomiskā un sociāli strukturālā stāvokļa ņemšanai vērā.

85 Šajā lietā ir jāpārbauda, vai apstrīdētie tiesību akti atbilst šī sprieduma 67. –69. punktā norādītajām prasībām.

86 Kas attiecas, vispirms, uz Regulu Nr. 1385/2013, ir jānorāda, pirmkārt, ka ar šīs regulas 1. panta 1. punktu "8. reģions", kas definēts ar Regulu Nr. 850/98, tika papildināts ar ūdeņiem pie Majotas krastiem, kuri ir Francijas Republikas suverenitātē vai jurisdikcijā, un ka ar šī panta 2. punktu šī pati Regula Nr. 850/98 tika papildināta ar 34.g pantu, ar ko kuģiem tika aizliegts izmantot riņķvadus tunzivju un tunzivjveidīgo zivju baros apgabalos, kas atrodas 24 jūdžu robežās no Majotas krastiem, mērot no pamatlīnijām, no kurām mērīti teritoriālie ūdeņi.

87 Šajā ziņā, aplūkojot kopsakarā Regulas Nr. 1385/013 preambulas 3. un 7. apsvērumu, kā tos Tiesā izskaidroja Padome, jāsecina, ka šo pasākumu mērķis ir aizsargāt lielo migrējošo zivju barus Majotas salas tuvumā par labu vietējai flotei, kas, būdama nepietiekami liela flote ar kuģiem zvejai ar āķu jedām, nevar līdzināties ārvalstu flotēm. No tā izriet, ka šie pasākumi tika paredzēti, ņemot vērā Majotas ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli. Tādēļ Padome varēja tiesiski pamatoties uz LESD 349. pantu to pieņemšanai.

88 Otrkārt, ar Regulas Nr. 1385/2013 2. pantu Regulas Nr. 1379/2013 35. pants tika papildināts ar 6. punktu, kurā paredzēts, ka līdz 2021. gada 31. decembrim 1., 2. un 3. punktu nepiemēro produktiem, ko piedāvā mazumtirdzniecībā gala patērētājam Majotā.

89 Kā izriet no Regulas Nr. 1385/2013 preambulas 4. apsvēruma, Padome pamatoja šo pasākumu ar nepieciešamību ņemt vērā to, ka "Majotas tirdzniecības shēmas ir ļoti sadrumstalotas un nav pietiekami attīstītas", un lai izvairītos no tā, ka zivsaimniecības produktu marķēšanas noteikumu priekšlaicīga piemērošana mazumtirgotājiem radītu slogu, kas nav samērīgs ar patērētājam sniegto informāciju.

90 Tādēļ šāds pasākums tika paredzēts, ņemot vērā Majotas ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli. No tā izriet, ka Padome šī pasākuma paredzēšanai varēja pamatoties uz LESD 349. pantu.

91 Treškārt, ņemot vērā to, ka Parlaments neapstrīd to, ka Regulas Nr. 1385/2013 3. panta 1. un 2. punktā esošie pasākumi varēja tikt pamatoti ar LESD 349. pantu, Tiesai nav jāpārbauda, vai šie pasākumi tika noteikti atbilstoši šī sprieduma 67. –69. punktā paredzētajām prasībām.

92 Ciktāl Parlaments apstrīd to, ka Regulas Nr. 1385/013 3. panta 3. punktā paredzētā šīs regulas pielikumā esošo aprakstu attiecībā uz Majotu iekļaušana Regulas Nr. 1380/2013 II pielikumā esošajā tabulā varēja tikt pamatota ar LESD 349. pantu, ir jānorāda, ka šis pasākums kopā ar Regulas Nr. 1385/2013 3. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem pasākumiem ir nedalāms kopums un, kā to secinājumu 81. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, tam ir papildinošs raksturs attiecībā pret šiem pēdējiem minētajiem pasākumiem.

93 Šādos apstākļos Parlaments nevar pārmest Padomei, ka tā, lai noteiktu Regulas Nr. 1385/2013 3. pantā paredzēto pasākumu kopumu, ir pamatojusies uz LESD 349. pantu.

94 Ceturtkārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1069/2009 4. panta stāšanās spēkā Majotā pārcelšana uz 2021. gada 1. janvāri ar Regulas Nr. 1385/2013 4. pantu pēdējās minētās regulas preambulas 8. apsvērumā tika pamatota ar to, ka Majotai nav dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādei nepieciešamās rūpnieciskās jaudas.

95 Tādēļ šāds pasākums tika paredzēts, ņemot vērā Majotas ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli. No tā izriet, ka LESD 349. panta izmantošana par juridisko pamatu šim pasākumam atbilda Savienības tiesībām.

96 Turklāt, kas attiecas uz to, vai Direktīvas 2013/64 normas atbilst šī sprieduma 67.–69. punktā norādītajām prasībām, ir jāatgādina, ka šīs direktīvas 1. –6. pantā –kā to pamatoti norāda Parlaments – Padome veica grozījumus Direktīvās 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 un 2011/24, lai attiecībā uz Majotu atliktu atsevišķu tajās esošo normu piemērošanu pilnībā.

97 Atbilstoši Direktīvas 2013/64 preambulas 2. apsvērumam šie grozījumi vispārīgi tika pamatoti ar nepieciešamību "ņemt vērā Majotas īpašo stāvokli saistībā ar vides stāvokli, kas ir būtiski uzlabojams, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesībās izvirzītajiem vides mērķiem, un tam ir nepieciešams papildu laiks".

98 Turklāt katram šim grozījumam atbilstošos pamatojumus Padome izklāstīja minētās direktīvas preambulas 3.–9. apsvērumā.

99 Tā šīs pašas direktīvas preambulas 3. apsvērumā, kas attiecas uz Direktīvā 91/271 veiktajiem grozījumiem, tika norādīts, ka Majotas īpašais strukturālais un ekonomiskais stāvoklis attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanu neatbilst šīs pēdējās minētās direktīvas prasībām.

100 Direktīvas 2013/64 preambulas 4. apsvērumā, kas attiecas uz Direktīvā 1999/74 veiktajiem grozījumiem, tika norādīts, ka dējējvistu aizsardzības jautājumā ir vajadzīgi būtiski ieguldījumi un sagatavošanās darbi, lai situācija Majotā atbilstu pēdējās minētās direktīvas prasībām.

101 Direktīvas 2013/64 preambulas 5. apsvērumā, kas attiecas uz Direktīvā 2000/60 veiktajiem grozījumiem, Padome uzsvēra, ka, ņemot vērā Majotas īpašo strukturālo un ekonomisko stāvokli, Francijas Republikai būtu piešķirams pietiekams laikposms, lai pieņemtu un ieviestu pasākumus, kas nodrošina virszemes ūdenstilpju apsaimniekošanas plānu atbilsmi pēdējās minētās direktīvas prasībām.

102 Direktīvas 2013/64 preambulas 6. apsvērumā, kas attiecas uz Direktīvā 2006/7 veiktajiem grozījumiem, tika uzsvērts, ka ir būtiski jāuzlabo Majotas virszemes ūdeņu stāvoklis, lai izpildītu pēdējās minētās direktīvas prasības, jo peldvietu ūdens kvalitāti ietekmē šī reģiona īpašais sociālais un ekonomiskais stāvoklis.

103 Direktīvas 2013/64 preambulas 7. apsvērumā, kas attiecas uz Direktīvā 2006/25 veiktajiem grozījumiem, Padome norādīja, ka Majotai tās īpašās sociālās un ekonomiskās situācijas dēļ nav pieejams tehniskais aprīkojums, kas nepieciešams, lai īstenotu pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību pēdējai minētajai direktīvai mākslīgā optiskā starojuma jomā.

104 Visbeidzot, Direktīvas 2013/64 preambulas 9. apsvērumā, kas attiecas uz Direktīvā 2011/24 veikto grozījumu, Padome precizēja, ka tās transponēšanai jāveic vairāki pielāgojumi, lai nodrošinātu pacientiem sniegtās aprūpes un informācijas nepārtrauktību.

105 Ir jākonstatē, ka Direktīvā 2013/64 esošie pasākumi, ar kuriem Padome ir grozījusi Direktīvas 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 un 2011/24, tika paredzēti, ņemot vērā Majotas ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli. Tādēļ Padome pamatoti šo pasākumu pieņemšanā izmantoja LESD 349. pantu.

106 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, no apstrīdēto tiesību aktu mērķiem un satura izriet, ka tajos esošie pasākumi tika paredzēti, ņemot vērā Majotas ekonomisko un sociāli strukturālo stāvokli LESD 349. panta izpratnē.

107 Tādēļ Parlamentam nav pamata apgalvot, ka ne Regulas Nr. 1385/2013 1., 2. un 4. panta, ne Direktīvas 2013/64 juridiskajam pamatam tiesiski nevarēja izmantot LESD 349. pantu.

108 Tāpēc Parlamenta prasības lietās C-132/14 un C-136/14 arī ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

109 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

110 Tā kā Padome ir lūgusi piespriest Parlamentam un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šīm abām pēdējām minētajām iestādēm spriedums lietās no C-132/14 līdz C-136/14 ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus šajās lietās.

111 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam Spānijas Karaliste, Francijas Republika un Portugāles Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) prasības lietās no C-132/14 līdz C-136/14 noraidīt;

2) Eiropas Parlaments atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus saistībā ar lietām C-132/14 un C-136/14;

3) Eiropas Komisija atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus saistībā ar lietām no C-133/14 līdz C-135/14;

4) Spānijas Karaliste, Francijas Republika un Portugāles Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]